

**Que la Paraula de Jesús ens ompli d'il·lusió  
per escriure les pàgines del nou curs.**

*Ara mateix enfilo aquesta agulla  
amb el fil d'un propòsit que no dic  
i em poso a apedaçar. Cap dels prodigis  
que anunciaven taumaturgs insignes  
no s'ha complert, i els anys passen de pressa.  
De res a poc, i sempre amb vent de cara,  
quin llarg camí d'angoixa i de silencis.  
I som on som; més val saber-ho i dir-ho  
i assentar els peus en terra i proclamar-nos  
hereus d'un temps de dubtes i renúncies  
en què els sorolls ofeguen les paraules  
i amb molts miralls mig estrafem la vida.  
De res no ens val l'enyor o la complanta,  
ni el toc de displicant malenconia  
que ens posem per jersei o per corbata  
quan sortim al carrer. Tenim a penes  
el que tenim i prou: l'espai d'història  
concreta que ens pertoca, i un minúscul  
territori per viure-la. Posem-nos  
dempeus altra vegada i que se senti  
la veu de tots solemnement i clara.  
Cridem qui som i que tothom ho escolti.  
I en acabat, que cadascú es vesteixi  
com bonament li plagui, i via fora!,  
**que tot està per fer i tot és possible.***

Miquel Martí i Pol

16 de setembre de 2009